

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 30 / 2012
privind soluționarea contestației depusă de
.X.
din municipiul .X., județul .X.,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală
cu nr. 907.197/21.07.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice .X. , prin adresa nr..X./23.06.2011, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală cu nr.X/21.07.2011, asupra contestației formulată de .X. din .X., județul .X., împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011 emisă de către organele fiscală ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului .X. - .X. privind suma totală de .X. lei reprezentand accesorii.

Totodată, contribuabilul mai sus menționat solicită suspendarea executării debitului către Administrația Finanțelor Publice a municipiului .X..

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011 a fost comunicată la data de 27.05.2011 potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la D.G.F.P. .X. la data de 15.06.2011 potrivit ștampilei serviciului Registratură.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de

soluționare a contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de contribuabilul .X..

I. Prin contestația formulată, contribuabilul .X. solicită “suspendarea în întregime a procedurii de colectare a debitului subsemnatului către AFP mun. .X. “ și “reluarea acestor proceduri după ce se va da o soluție definitivă și irevocabilă în dosarul nr..X./X./2006 “.

Contestatorul solicită suspendarea procedurii de colectare în temeiul regulii “fraus omnia corrumpit”, întrucât bunurile imobile afectate garanției prin Sentința penală nr..X./24.02.2009 pronunțată de judecătoria .X. – .X. în dosarul nr..X./211/2006 sunt indisponibilizate prin sechestru judiciar de către DNA .X. la data de 16.10.2007, respectiv 25.10.2007, iar continuarea procedurii de colectare a debitului s-ar face cu încălcarea prevederilor legale.

Contestatorul solicită anularea deciziei de calcul accesorii emisă de serviciul Colectare, executare silită persoane fizice la data de 24.05.2011 aducând ca argument prematuritatea titlului de creață.

Contestatorul invocă în susținerea afirmațiilor sale faptul că s-a dispus instituirea sechestrului asigurator asupra unor bunuri imobile al căror proprietar este, precum și asupra unor sume de bani, apreciind ca nefiind în concordanță cu legea continuarea procedurii de colectare a debitului său către AFP municipiul .X..

Contestatorul solicită analizarea probelor administrate la Dosarul fiscal nr..X./01.04.2011, conformitatea și legalitatea lor cu dreptul financiar contabil, precum și constatarea prematurității Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011,

Totodată, contestatara solicită suspendarea în întregime a procedurii de colectare a debitului către AFP municipiul .X. până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului penal nr..X./X./2008 la judecătoria sectorului 1 .X. și dosarului nr..X./X./2006 la Tribunalul Comercial .X..

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X. din 01.04.2011, organele fiscale au stabilit accesorii de plată în sumă de .X. lei.

Prin sentința penală nr..X./2009 pronunțată de Judecătoria .X. .X. în dosarul nr..X./211/2006 rămasă definitivă și irevocabilă prin decizia penală nr..X.2010 a Curții de Apel .X., contribuabilul .X. a fost obligat în solidar cu

partea responsabilă civilmente S.C. .X. SRL la plata sumei de .X. lei, din care debite în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei, calculate până la data de 21.04.2005 și în continuare până la achitarea definitivă a debitelor.

Având în vedere hotărârea judecătorească mai sus precizată, organele fiscale au calculat accesorii pentru sumele reprezentând debite stabilite de plată în sarcina domnului .X., în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. .X. SRL, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, accesorii în sumă de .X. lei pentru perioada 22.04.2005 – 01.04.2011.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocată de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține :

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care aceasta nu este motivată, contribuabilul .X. neaducând niciun argument în apărarea sa, motivațiile aduse nefiind incidente cauzei supuse soluționării

În fapt, având în vedere Decizia penală nr..X.2010 a Curții de Apel .X., definitivă și irevocabilă, prin care contribuabilul .X. a fost obligat în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C..X. SRL la plata sumei de .X. lei, din care debite în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei, calculate până la data de 21.04.2005 și în continuare până la achitarea definitivă a debitelor, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii pentru sumele reprezentând debite stabilite de plată în sarcina domnului .X., în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C..X. SRL, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, accesorii în sumă de .X. lei pentru perioada 22.04.2005 – 01.04.2011.

Prin contestația formulată, contribuabilul .X. Contestatorul solicită suspendarea procedurii de colectare întrucât bunurile imobile afectate garanției prin Sentința penală nr..X./24.02.2009 pronunțată de judecătoria .X. – .X. în dosarul nr..X./211/2006 sunt indisponibilizate prin sechestru judiciar de către

DNA .X. la data de 16.10.2007, respectiv 25.10.2007, iar continuarea procedurii de colectare a debitului s-ar face cu încălcarea prevederilor legale .

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206 (1) lit. c) și lit. d) din O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede :

„1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) **motivele de fapt si de drept;**

d) **dovezile pe care se întemeiază; [...]**”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează: *“Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”*.

Se reține că deși contribuabilul .X. își denumesc contestația „Contestație la titlu de creanță împotriva Deciziei referitoare la plata obligațiilor accesorii” și deși aduce diverse argumente pe parcursul a cinci pagini de contestație, acestea nu sunt incidente cauzei, respectiv nu contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, contribuabilul solicitând „suspendarea în întregime a procedurii de colectare a debitului subsemnatului către AFP municipiul .X. întrucât bunurile imobile afectate garanției prin Sentința penală nr..X./24.02.2009 pronunțată de Judecătoria .X. în dosarul nr..X./211/2006 sunt indisponibilizate prin sechestru judiciar”.

Totodată, se reține că petentul enumeră diverse dosare de cercetare instrumentate de Direcția Națională Anticorupție sau de Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism precum și diverse dosare aflate pe rolul instanțelor judecătorești solicitând suspendarea în întregime a procedurii de colectare a debitului către AFP a municipiului .X. până la definitivarea unor dosare aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

De asemenea, se reține că pe parcursul contestației contribuabilul are și succinte referiri la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, solicitând, punctual, constatarea prematurității Deciziei anterior precizate precum și anularea acesteia, fără a aduce vreun argument privind calculul eronat al accesoriilor stabilite prin Decizia mai sus amintită.

În ceea ce privește solicitarea contestatorului privind constatarea prematurității Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, aceasta nu poate fi reținută întrucât Decizia sus-minită a fost emisă în temeiul art.88 lit.c și art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat calculându-se accesorii în sumă de .X. lei, în anexa respectivei Decizii fiind menționat documentul prin care s-a individualizat suma de plată, categoria de sumă, perioada pentru care au fost calculate majorările, suma debitului neachitat, numărul zilelor de întârziere, cota majorărilor, contribuabilul nereferindu-se prin contestație la niciunul din aceste aspecte.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Se reține că societatea contestatoare nu a adus niciun argument în susținerea propriei cauze privind contestarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, articolele de lege invocate privesc condițiile de suspendare a executării silite, iar conținutul contestației cuprinde enumerarea diverselor dosare de cercetare soluționate sau aflate în curs de soluționare, sau dosare aflate pe rolul instanțelor judecătorești, fără a fi expus niciun alt argument privind anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii contestată.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr..X./18 iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : „Potrivit art.207(1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1),

contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. Din interpretarea logică și sistematică a celor două articole, rezultă că motivarea contestației trebuie făcută, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația fiscală, **iar nedepunerea motivelor în acest termen va avea drept consecință juridică respingerea contestației ca nemotivată.**”

În baza celor reținute și având în vedere că petentul .X., deși contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele fiscale, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de impunere mai sus precizată, în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”*

Având în vedere cele de mai sus, se reține că petiția formulată de contribuabilul .X. are caracterul unei cereri privind suspendarea executării actului administrativ fiscal atacat, care nu intră în sfera competenței de soluționare a Direcției generale de soluționare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Astfel, potrivit art.215(1) și (2) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare :

“ (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din quantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.”

Potrivit art.14 (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare, :

“Suspendarea executării actului :

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea contribuabilului .X. de suspendare a executării în întregime a procedurii de colectare a debitului către AFP .X. intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii neavând competența materială de a se pronunța, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele retinute mai sus, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în baza prevederilor art. 216 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 2.5 și pct. 11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de .X. din .X., județul .X., împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.04.2011 emisă de către organele de inspecție fiscală ale Administrației Finanelor Publice a municipiului .X. - .X. privind suma totală de .X. lei reprezentand accesorii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL

X